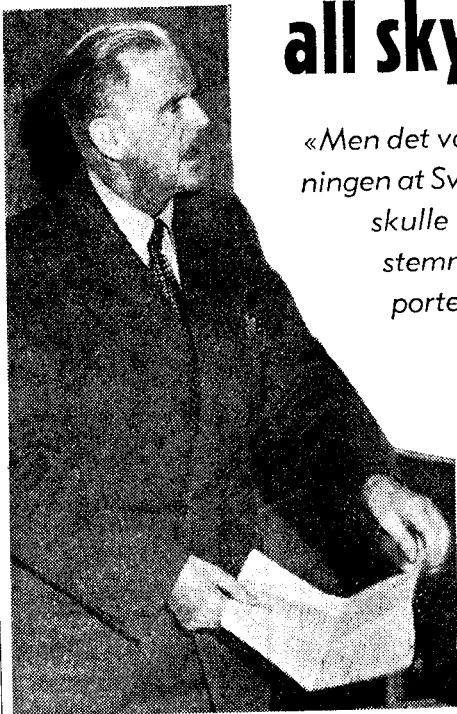

Oberst Getz tar på seg all skylden

«Men det var ikke meningen at Sven Nielsen skulle lese opp stemningsrapporten hans»

Dagbl.

Stortingssmann
Sven Nielsen
fotografert i retten i formiddag.
7-10-50

Stortingssmann Sven Nielsen fremla i retten i dag et dokument med bevis for at anførselstegnene var falt ut i oberst Getz' tilleggs-rapport, og at han med det var kommet i skade for å lese opp oberstens private merknader. Følgeskrivelsen til Getz, datert 18/10 1948 var en oppfordring til ham om å offentliggjøre fektningsrapporten under riksrett-debatten. Tidligere hadde obersten ikke funnet det opportunt. Foranledningen til at han leste opp avsnittet under debatten 21/10 1948 var klar nok. — Da Ingvald Haugen bestred riktigheten, repliserte jeg at jeg hadde ingen grunn til å tvile på at en brigadesjefs fektningsrapport var korrekt. Det var jeg som senere skrev til departementet og ba om at saken ble undersøkt. Jeg har ikke skylden for at saken kom så sent opp. Og når den endelig er kommet opp er jeg blitt forfulgt på en måte som savner sidestykke i norsk journalistikk. Jeg har ikke falsket rapporten og ikke gjort skriftlige endringer. Jeg har ganske enkelt innskrenket meg til å lese opp de fleste avsnitt av rapporten. Sven Nielsen var sikker på at han først mottok rapporten 21/10 under selve debatten. Han la stor vekt på at oberst Getz hadde bedt ham gjøre rapporten kjent.

Dommer Lid: Det står ikke noe i brevet om at De skulle distribuere følgeskrivelsen. Obersten ville derimot ha tilleggsrapporten trykt i sin tid av hensyn til sine soldater.

Det fremgikk at Sven Nielsen mottok en ny skrivelse fra oberst Getz 23/10 hvor denne ikke på noen måte tok avstand fra det Sven Nielsen sa i Stortinget. Tvertimot han utdypet det videre.

Oberst Getz var neste vitne og dommer Lid leste opp hans siste vitneprov. Den inneholder bl. a. at oberst Getz betraktet tilleggsrapporten eller «stemningsrapporten» som en ren tjenstlig rapport. Han kunne da ikke huske å ha rettet noe i tilleggsrapporten. Mullgens har han skrevet om en side og han har gjort tilføyelser: Oberst Getz holder fast ved forklaringen fra sist. Oberst Getz

ba videre om å få utdrag av rettsboka for å få anledning til å demontere et referat i Arbeiderbladet hvor det står at han har «utlevert» Sven Nielsen. «Beskyldt ham for løgn og bedrag». Han ville gi skriftlig forklaring.

Dommer Lid: Da må De betrakte Dem som siktet.

Obersten sa så at han ikke hadde snakket med Sven Nielsen uten 10 år før stortingsmøtet.

— Når jeg skrev til Sven Nielsen var det fordi jeg mente at min rapport burde granskes. Han som formann i Militærkomiteén var den rette å henvende seg til. Det var helt ut mitt initiativ. Sven

Nielsen kjente ikke til at jeg hadde skrevet til Generalstabten.

Dommer Lid: I den offentlige rapporten savner en vesentlige ting om soldatrådene f. eks.

Oberst Getz: Jeg har føyd det til senere. Det er ukorrekt, jeg vedkjenner meg det. Min mening var at Sven Nielsen skulle få opplysningene. Han skulle ikke lese dem opp. Feilen er helt ut min, jeg vedkjenner meg det.

Krigsadvokaten: Hvorfor sto det ikke tilleggsrapport på dokumentet?

Oberst Getz: Johannes Schiøtz ba meg spesielt om slike «personlige stemninger». Det gikk ut sirkulære fra Schiøtz til samtlige offiserer i 1940.

Han mente at Sven Nielsen muligens ikke ville lest den opp, hvis det hadde stått «stemningsrapport» over.